

Samorządowiec

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO I INSTYTUCJI UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ R. P.

Rok IV

Warszawa, Marzec 1949 r.

Nr. 3 (35)

TREŚĆ NUMERU: O umocnienie jedności ruchu zawodowego. — Wielkie słowo Jedność. — W. ŁAZUCHIEWICZ: Z nowymi siłami. — I. A.: Dzień kobiet. — WICZOWA: Kobiety Aktywistki. — JERZY GALLUS: Ustawa uposażeniowa prac. państw. i samorz. — K.: Z akcji socjalnej. — KAŻDY CZŁONEK ZW. ZAW. — CZŁONKIEM SPÓŁDZIELNI. — Wczasy. — SZTANDAR ZWIĄZKOWY. — Z życia organizacyjnego. — FRYDERYK CHÓPIN. — J. BEDNARZ: Przygotowanie kult.-oświatowe. — Sport. J. Ż.: Felieton. — Porady i odpowiedzi. JEŻ: W cieniu pokrzywy. — Przegląd wydawnictw. — Ogłoszenia.

O umocnienie jedności ruchu zawodowego

O UMOCNIENIU JEDNOŚCI ŚFZZ PISZE
W „ZWIĄZKOWCU“

PRZEW. KCZZ TOW. E. OCHAB

„...że im lepiej będą pracowały nasze polskie związki zawodowe, im lepiej będziemy wypełniali nasze obowiązki, im szybciej rozwiniemy współzawodnictwo pracy, im prędzej przyczynimy się do pełnej realizacji planu 3-letniego i 6-letniego, — tym większy będzie autorytet i wpływ naszych związków na arenie międzynarodowej, tym więcej potrafiemy działać dla umocnienia Światowej Federacji, dla odbudowy całkowitej jedności w Międzynarodówce Zawodowej, dla wypełnienia wielkich zadań Międzynarodówki“.

Przewodniczący KCZZ tow. E. OCHAB

**Każdy członek Związku Zawodowego
CZŁONKIEM SPÓŁDZIELNI**

WIELKIE SŁOWO JEDNOŚĆ

I JEGO ZNACZENIE

Ileż lat, wysiłków, ofiar i krwi złożyło się na to, by dzisiaj robotnik, związkowiec — mógł z dumą powiedzieć o jedności związkowej-robotniczej. Jedności ludzi pracy bez względu na kraj i położenie geograficzne. Świadomość tej międzynarodowej łączności — jedności — tego międzyrobociarskiego porozumienia daje pojedynczemu człowiekowi pracy pełne poczucie bezpieczeństwa, daje pewność, że Jedność ta nie zezwoli na gierki polityczne, któreby wtrącić miały kraj jego w nieszczęście awantury wojennej. Tak myśli człowiek pracy, o kolorze skóry białej, czarnej czy żółtej. Tak myśli człowiek pracy wszystkich części świata.

Wierzy, że przez swój związek i przez swoją krajową centralę związków zawodowych bierze udział w działaniu Światowej Federacji Związków Zawodowych.

Wierzy, że ŚFZZ nie zezwoli na rozbitcie Jedności, że sparaliżuje wszelkie, czynione w tym kierunku, zakusy.

Każdy przeto związkowiec czujny być winien i orientować się w pracach ŚFZZ.

* * *

W tej myśli i w imieniu polskiego świata pracy wysłana została

DEPEZA KCZZ DO ŚFZZ:

Polski ruch zawodowy solidaryzuje się z większością kierownictwa ŚFZZ, które odrzuciło propozycję zawieszenia działalności Federacji. Będziemy wytrwale bronili jedności międzynarodowego ruchu zawodowego. Surowo potępiamy rozbijackie zakusy prawicowych TUC i CIO, których postępowanie wyrządza szkody klasie robotniczej.

Polskie związki zawodowe zaapelują do organizacji robotniczych krajów anglosaskich, aby w obronie własnej i interesów proletariatu międzynarodowego przeciwstawiły się akcji rozbijaczy. Uczynimy wszystko, co jest w naszej mocy, ażeby umocnić jedność międzynarodowego ruchu robotniczego, zorganizowanego w ŚFZZ. Jesteśmy przekonani, że ŚFZZ wyjdzie z obecnej próby bardziej, niż dotychczas, zwarta i silna i że nadal skutecznie służyć będzie klasie robotniczej i sprawie pokoju.

* * *

Z APELU KOMITETU WYKONAWCZEGO ŚFZZ, OBRADUJĄCEGO W LUTYM B. R. W PARYŻU W SPRAWIE UMOCNIEŃ JEDNOŚCI

Historia świata pracy i historia związków zawodowych uczy, że najskuteczniejszą bronią pracowników walczących o wyzwole-

nie jest ich jedność. Łamanie jedności jest łamaniem tej broni. Do złamania jedności zawsze dążyli wszyscy wrogowie klasy pracującej. Złamanie jedności było zawsze celem sił kapitału.

Pracujący całego świata!
Komitet Wykonawczy wzywa was do: wzmocnienia wysiłków w budowaniu lepszego świata,

nieustawiania w akcji o realizację celów gospodarczych i zawodowych,

walki o prawa i swobody ruchu zawodowego,

skupienia się w oporze przeciwko wszelkim próbom wywołania nowej wojny światowej,

skonsolidowania sił dla zapewnienia trwałego pokoju na świecie,

zjednoczenia się dla obrony międzynarodowej jedności związków zawodowych, a to — przede wszystkim przez udzielenie poparcia Światowej Federacji Związków Zawodowych.

* * *

SEKRETARZ KCZZ TOW. B. GEBERT

na paryskich obradach K. W. ŚFZZ — odbytej w lutym m. in. powiedział:

„Najgwałtowniejsze ataki przeciwko ŚFZZ wywodzą się właśnie z tego kraju, skąd najdonioślej rozbrzmiewa głos podżegaczy wojennych. Z tego kraju, w którym prawo pozwala rządowi na dławienie swobód związkowych“.

„Obowiązkiem naszym jest utrzymanie jedności w łonie ŚFZZ. Jedność światowego ruchu zawodowego, która wyraża się w działalności Federacji, niezbędną jest klasie robotniczej w jej walce o poprawę materialnych i kulturalnych warunków życia“.

* * *

Głos robotniczy całego świata

PRZECIWKO PROCESOWI DWUNASTU PRZYWÓDCÓW AMER. PARTII KOMUNIST.

Komisja Centralna Związków Zawodowych w Polsce, reprezentująca 3,5 miliona ludzi pracy, przyłącza swój głos do protestu wszystkich postępowych organizacji świata przeciwko haniebnemu procesowi dwunastu przywódców Amerykańskiej Partii Komunistycznej.

Nie możemy milczeć, gdy rząd USA stawia przed sądem przedstawicieli amerykańskiego ruchu robotniczego za to, że sprzeciwiali się atakom na związki zawodowe, że

domagali się zniesienia niewolniczej ustawy Taft-Hartley'a, że odważnie bronili praw amerykańskiego ludu pracującego, że przeciwstawiali się amerykańskiej polityce zagranicznej, inspirowanej przez wielkie monopole kapitalistyczne. I wreszcie za to, że występowali przeciwko zbrodniczej psychozie i propagandzie wojennej oraz przeciwko powiększaniu wydatków zbrojeniowych, które coraz dotkliwiej obarczają amerykańskie masy pracujące.

W obliczu tak cynicznego pogwałcenia przez władze amerykańskie podstawowych swobód obywatelskich, żądamy umorzenia procesu dwunastu przywódców. Żądamy tego w imieniu polskiej klasy robotniczej, która poniosła straszliwe ofiary podczas krwawej okupacji hitlerowskiej. Żądamy umorzenia procesu, znieważającego pamięć wszystkich, co oddali swe życie w walce o wolność i demokrację, w walce przeciwko faszyzmowi.

Sekretarz KCZZ tow. B. GEBERT

POLAK ZASTĘPCĄ SEKR. GEN. ŚFZZ

Na tychże obradach Komitet Wyk. ŚFZZ dokonał uzupełniających wyborów. Na stanowisko zastępcy sekretarza generalnego ŚFZZ powołany został tow. B. Gebert.

SOLIDARNOŚĆ Z DZIAŁACZAMI GRECKIEGO RUCHU ZAWODOWEGO

PRZYWÓDCOM ZWIĄZKU MARYNARZY GRECKICH ZAGRAZA NIEBEZPIECZEŃSTWO

Atenach skazano na śmierć 10 przywódców greckiej Federacji Marynarzy. Wywołało to w listopadzie ub. r. przez sąd wojskowy w

wówczas falę protestów i oburzenia w całym świecie. Dzięki interwencji ONZ na skutek propozycji delegacji Związku Radzieckiego, Polski i innych krajów demokracji ludowej, oraz dzięki solidarności międzynarodowego ruchu związkowego (zarówno ŚFZZ, jak Central Związkowych kilku krajów) rząd monarcho-faszystowski zmuszony był odłożyć egzekucję tych dzielnych przywódców związku zawodowego marynarzy greckich.

W tym czasie przybrał na sile grecki ruch wyzwolenia narodowego. Przeraziło to jeszcze bardziej koła reakcyjne w Atenach i wzmógł się terror. Monarcho-faszyści, którzy nie mieli odwagi wykonać wówczas wyroku, obecnie ponawiają proces 10 przywódców związku marynarzy wysuwając przeciwko nim akty oskarżenia, tak samo pozbawione wszelkich podstaw, jak oskarżenie w czasie pierwszego procesu, który był nikczemną obrazą wszelkich zasad sprawiedliwości. Cel, który marionetkowy rząd ateński chce tym sposobem osiągnąć, jest celem politycznym, podyktowanym przez chęć zniszczenia wszelkich żywiołów patriotycznych, stawiających opór, a w pierwszym rzędzie związkowych i politycznych przywódców klasy robotniczej. Ateński faszyzm i amerykańscy imperialiści nie mogą darować takim ludziom, jak Abatielos, Bekakos i Timoyanakis, że bronili zawsze życowych interesów klasy robotniczej, jej swobód politycznych, jej praw związkowych, jej postulatów ekonomicznych. Wszyscy trzej stali zawsze na czele ruchu związkowego, zarówno przed wojną, jak od czasu nowej okupacji Grecji przez imperialistów anglo-amerykańskich.

Klasie robotniczej całego świata przypada obowiązek wstrzymania ręki katów. Musimy uratować naszych braci greckich tak, jak udało nam się dzięki naszej solidarności wyrwać ich plutonowi egzekucyjnemu w listopadzie ub. r.

Wszystkie komórki organizacyjne naszego Związku powezmą niewątpliwie odpowiednie rezolucje i prześlą je do Działu Łączności Międzynarodowej KCZZ, które wyślą je do ONZ.

KCZZ DO ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH NORWEGII

KCZZ zaapelowała do związkowców Norwegii, by przeciwstawili się próbom wciągnięcia Norwegii do zamaskowanego bloku imperialistycznego, występującego pod nazwą: „Paktu północno-atlantycznego“. Apel informuje o stanowisku polskiego świata pracy i wyraża przeankonie, „że solidarna walka zorganizowanych robotników wszystkich krajów w obronie pokoju, niepodległości wszystkich narodów i praw demokratycznych ludu pracującego, zostanie uwieńczona pełnym powodzeniem, gdyż siły nasze, siły pokoju i demokracji, są wielokrotnie większe od ciemnych sił reakcji, faszyzmu i imperializmu“.

Z NOWYMI SIŁAMI

Przeprowadzana obecnie akcja wyborcza do wszystkich komórek organizacyjnych naszego Związku ożywiła znacznie całą organizację. Na walnych zebraniach ustępujące władze składają sprawozdanie ze swej działalności. Widać często wiele niedociągnięć. W krytyce występującej w czasie dyskusji nad sprawozdaniem, członkowie wspominają każde uchybienie, każde zaniedbanie. Krytyka jednak musi być obiektywna. Winna mówić głośno o brakach, lecz nie może zapominać o osiągnięciach, o korzyściach, jakie członkowie uzyskali — dzięki organizacji związkowej i pracy, często trudnej i mozolnej, a której wyniki są także przecież nie tylko od wysiłków jednostek, lecz od czynnego współdziałania wszystkich związkowców. Dlatego też dyskutanci winni nie tylko odważnie poddawać krytyce wyniki prac zarządu, ale winni również omówić samokrytycznie własny udział w pracach związkowych.

Członkowie ustępujących władz winni wziąć pod rozwagę słowa słusznej krytyki, choćby brzmiała nawet nieco cierpko w twardych robotniczych słowach.

Krytyka nie powinna ich zniechęcać, lecz uczyć, wskazywać niedostrzeżone przedtem błędy. Każdy z nas do śmierci się uczy. Krytyka mas członkowskich jest egzaminem który składa zarówno działacz społeczny, jak i organizacja związkowa.

A właśnie ze ścisłej łączności z masami wpływa mądrość i siła związków zawodowych.

Po akcji wyborczej nowowybrane władze winny z nowym zapałem sił i energii ochotczo zabrać się do pracy. A jest jej nie mało.

ZBIOROWE UKŁADY PRACY

Pierwszym zadaniem, najpilniejszym, to pełne wprowadzenie w życie nowych układów zbiorowych. Są one wprawdzie już od dawna zawarte, ale dochodzą z różnych stron odgłosy, że jeszcze nie wszyscy pracownicy przedsiębiorstw komunalnych zapoznali się dokładnie z układami zbiorowymi. A robotnik musi dobrze wiedzieć, ile ma za jego pracę się należy i o ile wzrośnie jego zarobek, jeżeli zwiększy swój wysiłek i tempo w pracy. Podniesienie ilościowe i jakościowe produkcji jest w znacznym stopniu zależne od dokładnego poznania przez robotników stawek akordowych i systemu premiowania.

WSPÓŁZAWODNICTWO

Drugim ważnym zadaniem, to sprawa współzawodnictwa pracy. W szeregu zakładów i przedsiębiorstw komunalnych przystąpiono już

do tego samorzutnie. Należy tylko tę inicjatywę podchwycić i rozwinąć. Tam gdzie jeszcze nie wprowadzono metody współzawodnictwa, należy wystąpić z taką inicjatywą. Współzawodnictwo pracy przyniosło krajowi znaczny wzrost dochodu narodowego i umożliwiło poprawę warunków egzystencji całej klasie robotniczej.

NARADY WYTWÓRCZE

Rady Zakładowe winny pamiętać, że są współgospodarzami na swoim terenie. Rolę tę pełnią szczególnie w czasie narad wytwórczych. Narady wytwórcze przynoszą olbrzymie korzyści gospodarce, a poza tym wychowują robotników, ucząc ich traktowania zakładu jako własności ludu polskiego i wskazują im znaczenie, jakie mają dla gospodarki narodowej nawet drobne oszczędności w zużyciu surowców.

Narady wytwórcze przyczyniają się do wzmocnienia wydajności i podniesienia jakości produkcji i są poza tym ważnym instrumentem pedagogicznym.

KULTURA

Innym zadaniem, to rozwój działalności kulturalno-oświatowej, to praca nad podniesieniem poziomu uświadczenia ideologicznego.

Trzeba pamiętać, że podniesienie kultury mas jest nieodzowne dla postępu technicznego, a co za tym idzie i do generalnej poprawy warunków bytowania.

ŚWIADOMOŚĆ KLASOWA

Jednym z głównych zadań związku zawodowego jest krzewienie świadomości klasowej wśród swoich członków.

Zakładamy pod nowy ustrój nie tylko zręby gospodarcze, ale i kulturalne.

UDZIAŁ W AKCJACH SPOŁ.-GOSPOD.

Dalszym zadaniem, to walka ze wszelkimi formami spekulacji przez udział związkowców w pracach komisji specjalnej i komisjach cenowych. Dążymy do poprawy egzystencji i nie tylko drogą podnoszenia zarobków, ale zapobiegamy przechwytywaniu części tych zarobków przez różnych spekulantów i paskarzy.

Udział w walce ze spekulacją, to realny wkład w dzieło poprawy warunków bytu klasy robotniczej.

SPÓŁDZIELCZOŚĆ

Następnym zadaniem, to popieranie rozwoju spółdzielczości przez propagandę i jednanie nowych członków. Spółdzielczość, to jedna z form walki z resztkami obozu kapitalistycznego, to dalszy etap na drodze uspołecznienia naszej gospodarki. W czasie od 15 lutego do 31 marca b. r. związki zawodowe przystępują do energicznej akcji werbunkowej nowych spółdzielców.

Nasz Związek musi dowieść w tej akcji, że ogół jego członków, to dobrze uświadomiona część polskiej klasy robotniczej i by hasło: „każdy związkowiec spółdzielcą“ padło na grunt podatny.

SPRAWY WZASÓW, KOBIECE, MŁODZIEŻOWE, SPORTOWE

Ważnymi również zadaniami, to rozwój działalności wśród kobiet, zapewnienie ogółowi

członków zdrowego wypoczynku wczasowego, umożliwienie dobrego rozwoju fizycznego poprzez uprawianie ćwiczeń cielesnych w klubach sportowych, wreszcie opieka nad młodocianymi i czuwanie nad higieną i bezpieczeństwem pracy.

Na wielu terenach nowym zadaniem będzie otoczenie opieką matki pracującej i jej dziecka w ramach akcji socjalnej.

Ten krótki zarys najważniejszych zadań, bynajmniej nie wyczerpujący wszystkich spraw stojących przed związkiem, wskazuje, że pole do pracy jest olbrzymie i dla wszystkich miejsc się znajdzie.

Praca nie jest łatwa, ale daje poczucie zadowolenia, gdyż droga, którą kroczymy, wiedzie nas do szczęśliwego dla nas ustroju.

A zatem, z nowymi siłami do pracy.

W. Łazuchewicz

8 Marca Międzynarodowy Dzień Kobiet

Mija lat 40 od chwili, gdy kobiety rozpoczęły walkę o równouprawnienie. Walka ta prowadzona jest w dalszym ciągu na wielu różnych odcinkach i wielu krajach.

Od 8 marca 1910 roku, gdy Międzynarodowy Kongres Socjalistek w Kopenhadze postanowił dzień ten wyznaczyć na Międzynarodowy Dzień Kobiet — dni te są jakby etapami na drodze do wyzwolenia kobiet.

W dniu tym zorganizowane kobiety świata podsumowują swój społeczny dorobek i postawę. W ramach tych — walkę o całkowite wyzwolenie kobiety, walkę z imperializmem i faszysmem, walkę o pokój, podjęła i prowadzi od 1945 roku Światowa Federacja Kobiet. Znaczenie jej rośnie z każdym rokiem i tak, gdy Federacja jeszcze w roku zeszłym liczyła 80 milionów kobiet z 48 krajów, obecnie liczy przeszło 96 milionów członkiń z 56 krajów. Wszystkie kobiety, członkinie Światowej Federacji Kobiet, bez względu na rasę i narodowość, mają jeden cel — walkę o trwały pokój, a z tym dobro człowieka.

Warunki kobiet radzieckich mogą być wzorem, gdyż w żadnym innym państwie nie jest tak stuprocentowo przestrzegane równoprawienie kobiet, jednakowe ich prawa do pracy i zarobku, urlopów czy ubezpieczeń. A prawa te nabyły kobiety radzieckie dzięki czynnemu udziałowi w walce z faszysmem i udziałowi w budowie państwa socjalistycznego.

Pełne uprawnienie kobiet realizuje się również i w Polsce.

Należy jednak uświadamiać kobietę o jej prawach i obowiązkach, jako obywatela Polski Ludowej.

Należy walczyć z analfabetyzmem, z poczuciem niższości i zastarzałymi przesądami wśród kobiet.

Na Kongresie Zjednoczeniowym w grudniu ubiegłego roku Ob. Prezydent Bierut powiedział: „...budujemy Polskę, która będzie troskliwą matką dla wszystkich ludzi rzetelnej pracy, Polskę, która nie będzie znała nędzy, ani krzywdy ludzkiej...“.

Słowa te niech będą dla nas, kobiet — myślą przewodnią, niech będą dla nas bodźcem do rzetelnej pracy.

Niech Dzień Kobiet w bieżącym roku będzie hasłem do wzmożenia wysiłku w pracy, do współzawodnictwa pracy wśród kobiet, a przede wszystkim hasłem do zdecydowanej walki o pokój w świecie, o zagwarantowanie dobrobytu i szczęścia naszym najbliższym.

I. A.

Prenumerujcie — **„Samorządowca“**

KOBIETY AKTYWISTKI

W bohaterskich zmaganiach polskiej klasy robotniczej w walce podziemnej z okupantem, w oddziałach partyzanckich I Armii brały czynny udział i kobiety-robotnice. Walczyły o niepodległość, o lepszą przyszłość dla siebie i dla swych rodzin.

Małgorzata Fornalska, Hanka Sawicka, Stefania Sempołowska — to nazwiska bojowniczek dziś wszystkim znane, a ileż bezimiennych i nieznanych.

Po odzyskaniu niepodległości kobieta staje dzielnie przy warsztacie w pracy nad odbudową i rozbudową. W znojmym trudzie, w świadomości pożytku dokonywanego wysiłku — kobieta nie tylko dorównuje mężczyźnie, ale niejednokrotnie go przewyższa.

Odbudowie naszego kraju dobrze przysłużyły się przodownice pracy, wysoko przekraczające wyznaczone normy i dające swym zapałem dobry przykład szerokim masom innych robotników, nie tylko kobietom, ale i mężczyznom.

Kobieta bowiem w ustroju prawdziwej demokracji nie jest biernym wykonawcą. Jest świadomym współgospodarzem kraju.

Kobieta staje również na czele zakładów przemysłowych, jak np. tkaczka łódzkich zakładów bawełnianych ob. Gołębiakowa M., która została dyrektorem P. Z. P. B. Nr 22, jak Filipowicz Z. naczelną dyrektorką Zakładów Przemysłu Odzieżowego.

Kobieta ujmuje także w swe ręce odpowiedzialne stanowiska w samorządzie, jak np. wicepr. m. Krakowa Nowicka, przewodnicząca Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu W. Hetmańska, przew. P. R. N. w Siedlcach E. Boblewska, przew. P. R. N. w Gnieźnie St. Kaczmarska, przew. Gm. R. N. w Daszkowicach I. Pawlińska i wiele, wiele in.

Normalnym zjawiskiem w naszym społeczeństwie jest typ kobiety samodzielnej, niezależnej, pracującej w ulubionym zawodzie, dzielnej towarzyszką mężczyzny, dobrej matki i żony. Do przeżytków należy kawiarniana panuska.

Kobieta jest nie tylko współtwórcą rosnących dóbr materialnych, ale jest ponadto wychowawcą nowych pokoleń. Ta rola — wychowawcy — jest niemniej ważną od poprzedniej roli budowniczej — gdyż społeczna świadomość kobiet jest przekazywana ich dzieciom, które rozwijają swój światopogląd bez drobnomieszczańskich, wrogich klasie robotniczej wypażeń.

Niestety, o ile konieczność posiadania niepodległości i rozbudowy naszego kraju jest niemal dla wszystkich kobiet oczywista, o tyle znaczenie form wychowania nowych pokoleń jest jeszcze dla wielu kobiet niezupełnie zrozumiałe. Wiele bowiem jest jeszcze kobiet zacofanych,

łatwo ulegających różnym wpływom, sprzecznym i wrogim, ich własnym interesom.

Wielką rolą związku zawodowego jest uświadomienie społeczne i podniesienie kulturalne kobiet zwłaszcza naszego Związku, liczącego w swych szeregach 56.000 kobiet. Kobiety zatrudnione w samorządzie, winny być dzielnymi pracownicami, świadomymi towarzyszkami walki o nowy ustrój społeczny.

Poprzez rady kobiece, poprzez działalność oświatową i kulturalną — Związek winien wpoić w świadomość kobiet, że one nie tylko budują nowy ustrój, ale i wychowują nowego obywatela dla tegoż ustroju.

A oto kobiety pracujące Warszawy podjęły uchwałę:

„My kobiety polskie wzmoczymy wysiłki w budowie Polski sprawiedliwości społecznej. Przyczynimy się do stworzenia czujnego aparatu kontroli społecznej w sklepach, jadłodajniach i urzędach, piętnując spekulantów, nierobów i biurokratów.

Biorąc udział w pracach Rad Narodowych, rad zakładowych i komisji kobiecych, będziemy czynnie współpracować przy zakładaniu i kontrolowaniu żłobków, przedszkoli i punktów opieki nad matką i dzieckiem.

Będziemy wychowywać kobiety w duchu międzynarodowej solidarności świata pracy“.

Romualda Wiczowa

Rywalizacja w prenumeracie „Samorządowca“

ZARZĄD OKRĘGU GDAŃSKIEGO zainicjował rywalizację — ze wszystkimi Okręgami n/Związku — w kwestii zwiększenia prenumeraty „Samorządowca“.

Warunki:

1. Spowodowanie zwiększenia liczby prenumeratorów w stosunku: 1 egzemplarz na 5 czytelników-związkowców, biorąc pod uwagę liczbę członków Związku w Okręgu.
2. Wpłata przez nich rocznej prenumeraty.
3. Czas trwania do 15 marca b. r.
4. Forma do uznania Okręgów.
5. Prenumerowanie „Samorządowca“ przez Rady Zakładowe nie będzie wliczane do rywalizacji, z uwagi na to, że Radom Zakładowym — Prezydium Zarządu Głównego przesyłać będzie „Samorządowca“ na innych warunkach.
6. Prezydium przewiduje 3 nagrody dla 3-ch pierwszych miejsc.

Ustawa uposażeniowa pracowników państwowych i samorządowych

Dnia 4 lutego b. r. Sejm R. P. uchwalił nową ustawę o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich.

Projekt tej ustawy, przed uchwaleniem przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów i Radę Ministrów oraz wniesieniem pod obrady Sejmu, oddany był do opinii zainteresowanym związkom zawodowym.

Już w dekrete z dnia 19 listopada 1946 r. o dostosowaniu uposażeń w związkach samorządu terytorialnego do uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 380), art. 2 postanawiał, że „wysokość uposażenia zasadniczego oraz stawek wszelkich dodatków do uposażenia i innych należności pieniężnych ustala się w związkach samorządu terytorialnego podług przepisów o uposażeniu pracowników państwowych“.

Interpretacja jednak tego artykułu była niejednołata. Wątpliwości nasuwały się przy automatycznym stosowaniu dla pracowników samorządowych wszelkich zmian, wprowadzanych w dziedzinie płac w stosunku do pracowników państwowych. W praktyce zmiany płac, dotyczące państwowców, były z opóźnieniem 2—3-miesięcznym stosowane do pracowników administracji samorządowej. Dziś po uchwaleniu przez Sejm ustawy uposażeniowej sprawa jest zupełnie jasna iż pracownicy administracji samorządowej i państwowej mają jedne przepisy uposażeniowe i zagadnienie sporne „automatyzmu“ przestało istnieć. Ten akt prawny zbliżył jeszcze bardziej administrację samorządową i rządową. Jest faktem bezspornym, że te obie formy administracji są funkcją publiczną.

Istniejące do 1.I 1949 r. różnice w uposażeniach pracowników, sprawujących niemal jednakowe funkcje, były sprzeczne nie tylko z założeniami równorzędności administracji rządowej i samorządowej, ale także z zasadą równości praw przy równości obowiązków. Nowa ustawa uposażeniowa wprowadziła na tym odcinku zagadnień pracowniczych normalizację stosunków. Ustawa ustanowiła:

- 1) dla państwowych i samorządowych pracowników nauk — 8 grup uposażenia;
- 2) dla sędziów i prokuratorów, podlegających przepisom o sądownictwie powszechnym oraz dla sędziów ubezpieczeń społecznych — 4 grupy uposażenia zasadniczego.

3) dla nauczycieli państwowych, publicznych i samorządowych szkół ogólnokształcących i zawodowych oraz kursów, wychowawców państwowych i samorządowych zakładów opiekuńczo-wychowawczych oraz wychowawczyń przedszkoli — 7 grup uposażenia zasadniczego;

4) dla innych pracowników państwowych podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, asesorów i aplikantów sądowych, przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich, z wyjątkiem prezydenta miasta stołecznego Warszawy, ich zastępców i przewodniczących organów wykonawczych gmin wiejskich oraz dla pracowników samorządowych — 12 grup uposażenia.

W nawiązaniu do uchwalonej ustawy opracowano i uchwalono szereg rozporządzeń Rady Ministrów, między innymi: w sprawie tabeli stanowisk służbowych i grup zasadniczego uposażenia dla poszczególnych stanowisk, zasad zaszerogowania do grupy uposażenia zasadniczego, kwot miesięcznego uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup oraz dodatków funkcyjnych i służbowych.

Zdawałszy sobie sprawę, że masy związkowe pracowników państwowych i samorządowych oczekują z niecierpliwością na szybkie wprowadzenie w życie zapowiedzianych nowych zasad uposażenia, niosących ze sobą poprawę bytu materialnego, dlatego wcześniej wydane zostały t. zn. przed 1.I 1949, okólniki Ministerstwa Adm. Publ. i Z. O., regulujące prowizorycznie sprawę płac, zaś omawiana ustawa w pełni stan już obecny normuje.

Na tle tych zmian ustawodawczych stwierdzić należy, że zarówno władze administracyjne, jak i związkowe (aktyw ruchu zawodowego) pracowały ze sobą harmonijnie, nie szczędząc wysiłków i kontynuując pracę często po nocach, aby ją wykończyć w terminie. A pracy tej, jak wszyscy samorządowcy się orientują, było wiele.

Jerzy Gallus

U W A G A. — WAŻNE DLA POSIADACZY POLIS FUNDUSZU POŚMIERTNEGO

Zarząd Główny zamierza przystąpić do likwidacji Funduszu Pośmiertnego b. Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego R. P.

W tym celu prosimy o nadesłanie polis F. P. względnie uwierzytelnionych odpisów wraz z podaniem stanu materialnego i rodzinnego.

Zarząd Główny

Z AKCJI SOCJALNEJ

Akcja socjalna przybiera już realne kształty. W wyniku konferencji terenowych i opracowań centralnych — akcja ta scentralizowaną została dla członków kilku zw. zaw. A to:

1. Zw. Zaw. Prac. Państwowych,
2. Zw. Zaw. Prac. Samorz. Teryt. i Inst. Użyt. Publ. R. P.,
3. Zw. Zaw. Nauczycielstwa Polskiego,
4. Zw. Zaw. Pracowników Skarbowych,
5. Zw. Zaw. Prac. Sądowych i Prokurator-
skich,
6. Zw. Zaw. Prac. Służby Zdrowia,
7. Zw. Zaw. Prac. Bankowych.

Akcja socjalna dla tej grupy związków będzie prowadzona przez:

1. Główną Komisję Akcji Socjalnej przy KCZZ. W skład Komisji wchodzi: po jednym przedstawicielu delegowanym przez Zarząd Główny każdego z wyżej wymienionych Związków oraz kierownicy Wydziałów: Pracowników Państwowych i Samorz., oraz Socjalnego KCZZ.

2. Komisje Akcji Socjalnej przy OKZZ. W skład tych Komisji wchodzi: po jednym przedstawicielu, delegowanym przez Zarządy Okręgowe zainteresowanych Związków Zawodowych oraz referent socjalny OKZZ.

3. Komisje Akcji Socjalnej przy PRZZ. W skład tych Komisji wchodzi: po jednym przedstawicielu, delegowanym przez Zarządy Oddziałów zainteresowanych Związków Zawodowych oraz jeden przedstawiciel PRZZ.

Organami wykonawczymi Głównej Komisji Akcji Socjalnej są:

- a) Biuro Głównej Komisji Akcji Socjalnej przy KCZZ,
- b) Biura Komisji Akcji Socjalnej przy OKZZ i PRZZ.

Pracownicy techniczni Biura będą utrzymywani z budżetów zainteresowanych Związków Zawodowych, bez obciążenia FAS.

Fundusze na akcję socjalną będą scentralizowane do dyspozycji Głównej Komisji Akcji Socjalnej.

Komisje Akcji Socjalnej przy PRZZ (MRZZ) planują akcję socjalną na swoim terenie działania, oraz przedstawiają projekt preliminarza budżetowego, sporządzonego na podstawie ogólnych wytycznych Głównej Komisji Akcji Socjalnej przy KCZZ.

Komisja Akcji Socjalnej przy OKZZ na podstawie nadesłanych oddolnych planów akcji

socjalnej i preliminarzy budżetowych opracowuje plan akcji socjalnej oraz scalony preliminarz budżetowy dla całego województwa, poczym przesyłają je, (wraz z planami i preliminarzami nadesłanymi przez Komisje Akcji Socjalnej przy PRZZ) do zatwierdzenia Głównej Komisji Akcji Socjalnej.

Główna Komisja Akcji Socjalnej na podstawie zatwierdzonych planów i preliminarzy budżetowych przekazuje odpowiednie sumy na prowadzenie akcji socjalnej właściwym Komisjom Akcji Socjalnej.

Fundusz Akcji Socjalnej dla każdego województwa i powiatu będzie w zasadzie wprost proporcjonalny do ilości pracowników. Plany terenowe winny się mieścić w tych ramach. Rachunkowość prowadzona będzie centralnie przez Biuro Głównej Komisji Akcji Socjalnej przy KCZZ. Fundusze przeznaczone na akcję socjalną z budżetu, winny stanowić tylko część sum przeznaczonych przez dany teren na akcję — resztę należy zmobilizować z innych źródeł.

Szczegółowe informacje i instrukcje po opracowaniu i uzgodnieniu — będą przesłane Zarz. Okr. i Oddz. K.

Rywalizacja w korespondencji

RYWALIZACJA OKRĘGU ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

wychodząc z założeń, że prasowy organ związkowy „Samorządowiec“ winien być zasilany przez korespondencję z terenu — (sam Zarz. Okr. w Katowicach czyni to już od dawna) — inicjuje rywalizację Okręgów w przedmiocie regularnego przesyłania „Samorządowców“ materiału redakcyjnego.

Warunki:

1. Przesyłanie co miesiąc do Redakcji najmniej 5 różnych wiadomości z różnych dziedzin życia związkowego i z dziedzin z pracą związkową związanymi. Korespondencję nadsyłać mogą Zarządy Okręgów, Oddziałów, lub też poszczególne osoby.
2. Rywalizacja rozpoczyna się w lutym i trwa do maja włącznie.
3. Sposób przeprowadzania pozostawia się do uznania Okręgom.
4. Przewidziane są 3 nagrody dla 3 pierwszych miejsc.
5. Prace drukowane będą honorowane.

Każdy członek Zw. Zaw. członkiem Spółdzielni

Ruch zawodowy uznając spółdzielczość za jedną z form gospodarki społecznej, stawia sobie za cel jak najdalej idące współdziałanie ze spółdzielczością we wszystkich formach jej działalności. Współdziałanie to zapewni należyty wpływ mas pracujących na rozwój spółdzielczości i nada jej klasowy charakter — powiedział sekretarz generalny KCZZ pos. Cwik w wywiadzie, udzielonym PAP w związku z akcją pod hasłem: „każdy członek związku zawodowego — członkiem spółdzielni!“

AKCJA TA TRWA

OD 15 LUTEGO DO 31 MARCA B. R.

W czasie tym członkowie Związku winni sobie zdać sprawę z obecnej roli spółdzielczości. Do zadań tych należy zaopatrzenie ludzi pracy we wszelkie produkty, utrzymanie właściwych cen, ukroczenie działalności spekulacyjnej.

Spółdzielczość mieszkaniowa przyspieszy budowę mieszkań pracowniczych.

Spółdzielcze piekarnie, pralnie i t. p. ułatwiają życie pracownikowi.

Spółdzielczy samorząd daje możliwości społeczno-wychowawcze.

Wszystkie Zarządy komórek związkowych winny przeprowadzić zebrania z referatami spółdzielczymi, ułatwić członkom Związku uzyskanie członkostwa spółdzielni.

KCZZ, która prowadzi tę akcję w porozumieniu z Centralą Spółdzielni Spożywców „Społem“ — ogłosiła konkurs werbunkowy z nagrodami.

Niezależnie od powyższego

OGŁASZAMY KONKURS-RYWALIZACJĘ

POD HASŁEM

„SAMORZĄDOWCY W SPÓŁDZIELCZOŚCI“

1) W konkursie mogą wziąć udział Zarządy Okręgów prowadząc między sobą rywalizację, mającą na celu jak największe zwerbowanie członków Zw. do spółdzielczości.

2) Do dnia 15 kwietnia prześlą do Redakcji zestawienie:

1) liczby czł. w Okręgu —

2) w tym należało do spółdzielni —

3) zwerbowano w czasie obecnej akcji —

3) Przewidziane są trzy nagrody dla trzech pierwszych miejsc.

4) Mogą być również nagrodzone Oddziały, wskazane przez Zarz. Okr. (dwa na Okręg) za specjalne przeprowadzenie akcji.

5) Określenie nagród, jak i ich przyznanie, pozostawia się do uznania Komitetowi Redakcyjnemu.

6) Ogłoszenie wyników rywalizacji Okręgów w akcji „Samorządowcy w Spółdzielczości“ nastąpi w N-rze majowym „Samorządowca“.

WCZASY...

Ustawa o F. W. P.

Akcja wczasów prowadzona dotychczas bez wyraźnych podstaw prawnych — uzyskała swoją ustawę.

Sejm na posiedzeniu w dniu 4 lutego b. r. uchwalił Ustawę o Funduszu Wczasów Pracowniczych.

Ustawa nie tylko potwierdza dotychczasowy stopień i formy organizacyjne FWP, lecz daje mu charakter instytucji prawa publicznego.

W myśl ustawy do zakresu działania FWP m. in. należy:

organizowanie wycieczek i wczasów, prowadzenie w tym celu domów wycieczkowych i t. p.,

prowadzenie akcji kult. ośw. w ramach wczasów.

Władze FWP tworzą:

Rada Funduszu,

Naczelna Dyrekcja,

Terenowe Dyrekcje.

Do Rady Funduszu wchodzi:

delegat Rady Państwa,

delegat Ministerstwa Adm'n. Publ.,

delegat Ministerstwa Skarbu,

delegat Ministerstwa Pracy i Opieki Społ.,

delegat Ministerstwa Zdrowia,

delegat Ministerstwa Przemysłu i Handlu,

dwa delegaci KCZZ, oraz

siedmiu delegatów zw. zaw., wskazanych przez KCZZ.

FWP podporządkowany jest KCZZ, która ma pełny wpływ na obsadę Dyrekcji FWP, zatwierdza statut i plan działania.

Mocne podstawy prawne FWP wpłyną na terenowe rozwiązywanie tego zagadnienia i usuną trudności, których w tym zakresie wiele było szczególnie w samorządzie.

SZTANDAR

Wzór w całości

**ZWIĄZEK ZAWODOWY
PRACOWNIKÓW SAMORZĄDU
TERYTORIALNEGO; INSTYTUCJI
UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ R.P.
1948
ZARZĄD GŁÓWNY**

Tło czerwone. Litery złote. Frendzle złote.
Obramowanie (pasek) złote. Rok odsłonięcia.
Zamiast Zarząd Główny — Zarząd Okręgu
lub Oddziału w

RYWALIZACJA RAD ZAKŁADOWYCH w akcji „Samorządowca”

Zarząd Główny Związku pragnąc — nawiązać najściślejsze więzy organizacyjne z najniższymi komórkami organizacyjnymi za pośrednictwem swego organu prasowego „Samorządowca” — przekazuje do dyspozycji Rad Zakładowych pewną ilość egzemplarzy „Samorządowca” na warunkach:

1. Rady Zakładowe same zwrócą się bezpośrednio do Administracji „Samorządowca” o wysyłkę im X egzemplarzy, podając jednocześnie liczbę całej załogi zakładu pracy.
2. Egzemplarze „Samorządowca” otrzymają bezpłatnie.
3. Egzemplarze te rozsprzedają po zł. 10, a u-

ZWIĄZKOWY

or w sali 1:10

Tło czerwone. Hasło złotymi literami. Znaczek Zw. w kolorze jasno-szarym, sztandar w znaczkach jasno-czerwony. Frenzle i obramowanie złote.

- zyskaną stąd gotówkę zatrzymują do dyspozycji Rad Zakładowych — z przeznaczeniem na prace kulturalno-oświatowe, sportowe i inne.
- W ten sposób Zarząd Główny pragnie przyjąć Radom Zakładowym ze skromną finansową pomocą.
4. Rady Zakładowe zdadzą comiesięczne sprawozdanie Administracji „Samorządowca” — ile egzemplarzy rozsprzedały na terenie swego zakładu pracy — i na co przeznaczyły uzyskaną gotówkę.
 5. Zamówienie „Samorządowca” winno być dokonywane co miesiąc.
 6. Powyższe warunki — obowiązują do czerwca br. włącznie, poczym Zarząd Główny poweźmie decyzję o ewentualnym przedłużeniu tej akcji.
 7. Poza tym przewiduje się 3 nagrody dla 3 pierwszych Rad Zakładowych za pełne i terminowe wykonywanie powyższego współzawodnictwa.

Z ŻYCIJA organizacyjnego

Z ZARZĄDU OKRĘGU ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO W KATOWICACH

Celem uaktywnienia środowisk samorządowych — Zarząd Okręgu zwołał kilkanaście konferencji w różnych miejscowościach. Obecni byli nie tylko pracownicy, lecz prezydenci miast, burmistrzowie, wójtci, członkowie prezydium rad narodowych.

Omówiono sprawy polityczno-społeczne oraz ekonomiczne, a szczególnie nową siatkę płac i układów zbiorowych, stwierdzając poprawę i uporządkowanie w tej dziedzinie pracy.

Konferencje wpłyną dodatnio na harmonijną codzienną pracę, wyrabiając potrzebę zgodnego wysiłku.

Na terenie zawarto 142 układy zbiorowe. W gazowniach 18, w komunikacji 2, w wodociągach i kanalizacji 38, w rzeźniach 28, w ZOM. 17, z halami i targ. 6, z hotelami 2 i 13 w innych zakładach użyt. publ.

Nadmienić należy, że Okręg Śl.-Dąbr. jest pod względem liczby członków najsilniejszym, liczy ich bowiem 39.019, w tym 25 443 mężczyzn, 12.543 kobiet i 1.033 młodocianych.

Po reorganizacji ma mieć 42 Oddziały w miejscach obecnych 76.

W dziale kult.-ośw.: świetlice 49, zespołów teatralnych 19, chórów 15, orkiestr 9, bibliotek 34 i t. d.

Referentek kobiecych 23.

Klubów społecznych czynnych 15.

Biorąc pod uwagę siłę liczebną, połączoną z świadomością polit.-społ. ludzi pracy woj. Śląsko-Dąbr. — oraz nie zapominając, że w umysłowości śląskiej — plan staje się postanowieniem, a postanowienie — wykonaniem a jednocześnie czujność i troskę sztabu samorządowego, jakim jest Zarząd Okr. — możemy być pewni, że śląski samorządowy lud pracy zdecydowanie kroczyć będzie do osiągnięcia wspólnych wyników.

Pewnych, jak ich stał. Twardych, jak oni sami.

POZNAŃ

Plenum Zarządu Okręgu — a następnie konferencja przewodniczących, sekretarzy i skarbników oddziałów Okręgu Poznańskiego — treść obrad i organizacyjne przygotowanie — świadczą wyraźnie o postawie związkowej, pełnej dyscypliny i świadomości. Postawie nie tylko Prezydium Zarz. Okręgu — lecz również w Prezydiach Oddziałów.

Widać wyraźnie, że Poznańskie już wyszło z opłotków debat i włączyło się w nurt właściwej pracy związkowej w ścisłym oparciu o wytyczne Kongresu Zjednoczonych Partii.

Szeroka akcja terenowa jest w pewnej mierze wynikiem dobrze rozplanowanej pracy Zarządu Okręgu i jego biura.

Widać tam pewne drobniautkie rysy, które właśnie u bezpośrednich ludzi poznańskich być nie powinny, lecz i to zapewne się ułoży.

Przew. Zarz. Okr. tow. M. Dubisz może z dumą patrzeć na osiągnięcia związkowe swego Okręgu.

INFORMATOR OKRĘGU POZNAŃSKIEGO

Już drugi rok wydaje Zarząd Okr. lokalny Informator, mający na celu bliżej związać różne samorządowe Okręgi.

W Nr styczniowym b. r. omawia właściwy stosunek do pracy dla dobra Polskiej Ludowej, o współzawodnictwie.

Zamieszcza artykuł ku uczczeniu pamięci Lenina.

Omawia Wystawę Książki Radzieckiej w Poznaniu.

Szeroko ujmuje sprawy organizacyjne i kult.-ośw. oraz współpracę z prasą poznańską.

Dowiadujemy się również o dużej aktywności sportowej.

Informator opracowywany jest bardzo starannie w miarę ich możliwości, co jest m. in. zapewne zasługą tow. A. Makuckiego, jednego z współredaktorów Informatora. Wydaje nam się jednak, że artykuły powinny być krótsze.

Sprawy kult.-ośw. omówiliśmy w Nr 2 „Samorządowca“.

DOBROWOLNE SKŁADKI I ODZNAKA ZWIĄZKOWA W ODDZIALE W MOGILNIE

Mówi się wiele o dobrowolnym wpłacaniu składek członkowskich, o trudnościach i kłopotach z tym związanych — tymczasem bez rozgłosu i bez hałasu Oddział w Mogilnie wprowadził dobrowolne ściąganie składek. Nikt nie jest tym zdziwiony, nic się nie stało, jest wykonane.

Lecz jednej rzeczy do tego potrzeba, a to: dyscypliny związkowej i świadomości społecznej. Tylko tyle.

Również wszyscy członkowie Oddziału w Mogilnie mają odznaki członkowskie.

I takich Oddziałów nie jest za wiele.

Lecz tacy są tymi, często nieznanymi żołnierzami, na których zawsze można liczyć.

ODDZIAŁ W WAŁBRZYCHU

Praca Oddziału w Wałbrzychu przez swą planowość i rzetelność wykonywania postanowień zasługuje na specjalne podkreślenie. I jeśli treść

pracy odpowiada postawionym celom (w co nie wątpimy) — to godna jest naśladownictwa.

I tak referent ekonomiczny tow. Tabaksblat zajął się spopularyzowaniem układów zbiorowych, sprawdzeniem wykonania i t. p.

Referent Bezpieczeństwa i Higieny Pracy tow. Ferber zlustrował wszystkie zakłady, w wyniku, poczyniono starania o usunięcie niedomagań.

Stworzono Komitet Współzawodnictwa Pracy.

Zlustrowano i poinstruowano Rady Zakładowe swojego terenu.

W sprawach organizacyjnych, zreorganizowano, uporządkowano, wybrano Sąd koleżeński, Radę kobiecą, uregulowano finanse. Członków około 3500.

Tow. Karwat organizuje orkiestrę. Tow. Jarecki tworzy zespół teatralny.

W toku akcja uruchomienia „Domu Kultury Samorządowca“ wraz z odpowiednio wyposażoną świetlicą i świeżo nabytą biblioteką.

Oddzielne zagadnienie, to: Narciarski Klub Sportowy Samorządowiec.

Jeśli do tego dodamy akcję referatową oraz troskę Zarządu Oddz. o materialną pomoc członkom Oddziału — widzimy całokształt pracy komórki związkowej. Pracy wszechstronnej, gdzie dobro ogólne jest dobrem zespołu, gdzie do udziału w pracy pociągają się wszystkich nie nakazem, lecz z robociarską solidarnością, szczerością i świadomością.

DO DWU SEKRETARZY GMIN

W r. ub. Zarząd Główny zwrócił się do tow. tow. sekretarzy gmin i referentów podatkowych — z odezwą pod hasłami:

Realizacja podatku gruntowego i FOR — świadectwem działalności społecznej i zawodowej.

Wiemy wszyscy, że akcja ta została w pełni zrealizowana.

Otrzymałszy szereg listów, donoszących nam o pracach i wynikach z tej dziedziny.

W Nr 11 „Samorządowca“ z r. ub. zamieściliśmy list tow. sekretarza gm. Kramsk, pow. Konin, naświetlający tak sprawę realizacji podatku, jak i opisujący wysokie uspołecznienie mieszkańców gminy.

Za podzielenie się z nami swymi spostrzeżeniami o pracy w gminie, o podatku gruntowym i FOR — przeznaczamy dla tow. sekretarza gminy Kramsk 10-cio tomową biblioteczkę.

Żałujemy, że nazwisko tow. nieczytelne, a brak nam czasu na korespondowanie w tej sprawie.

MELDUJĄ, ŻE..

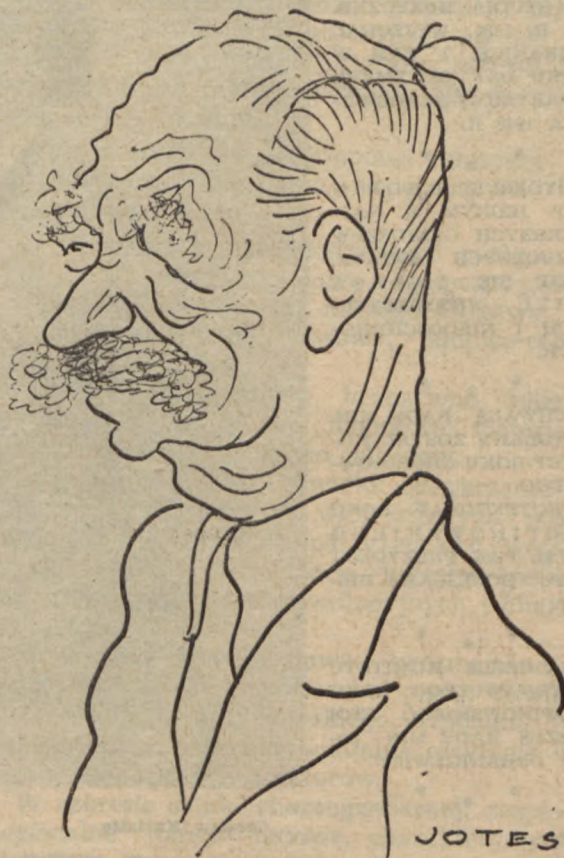
„Tow. sekretarza gminy, który w podobnej sprawie, jak powyższa, pisał do nas, rozpoczynając od słów: „Melduję, że...“ — prosimy o

nadesłanie nam odpisu tego pisma. List bowiem został przypadkowo uszkodzony i nie mamy bliższych danych.

W tym wypadku również przeznaczymy 10-cio tomową biblioteczkę.

Obydwu tow. tow. sekretarzy prosimy o częstszą korespondencję.

Innych również.

JAN JASKULSKI,
pracownik Zarządu Głównego Zw.,
w ujęciu Jotesa.

Jan Jaskulski obchodzi w b. r. 30-lecie swej pracy w Związku.

Przepracował wiele lat gorliwie i zyskał sobie u wszystkich uznanie i szacunek.

Ur. w r. 1876 — brał udział w wojnie chińskiej oraz japońskiej w armii rosyjskiej. W czasie pierwszej wojny światowej dostał się do niewoli niemieckiej.

W r. 1919 został zaangażowany do Związku Prac. Gm.

Po krótkiej przerwie na wojnę w r. 1920 wraca bezzwłocznie i pracuje bez przerwy do dzisiaj.

Dziesiątki Związkowców, którzy Go znają, niewątpliwie składają Mu wraz z nami serdeczne życzenia najdłuższego i nalepszego zdrowia.

FRYDERYK CHOPIN

(FRYDERYK SZOPEN)

URODZIŁ SIĘ 22 LUTEGO 1810 R. W ŻELAZOWEJ WOLI POD SOCHACZEWEM.

WYCHOWAŁ SIĘ W WARSZAWIE, GDZIE UKOŃCZYŁ LICEUM I WYŻSZE STUDIA MUZYCZNE.

W R. 1830 WYJechał ZAGRANICĘ. I TAM W WIEKU LAT 39 ZMARŁ W PARYŻU 17 PAŹDZIERNIKA 1849 R.

* * *

FRYDERYK CHOPIN JEST JEDNYM Z NAJWIĘKSZYCH GENIUSZÓW MUZYCZNYCH ŚWIATA, STAJE SIĘ TWÓRCĄ DZIEŁ NIESMIERTELNYCH I NIEDOŚCIGNIONYCH.

* * *

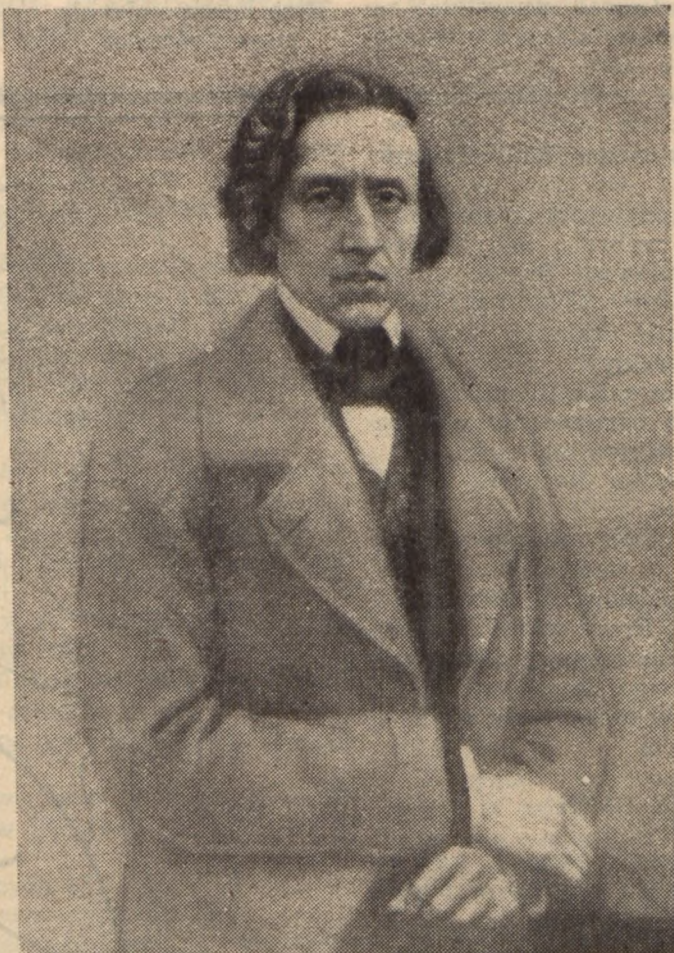
UCHWAŁĄ RADY MIN. POWOŁANY ZOSTAŁ KOMITET ROKU CHOPINOWSKIEGO.

PROTEKTORAT ROKU CHOPINOWSKIEGO OBJAŁ PAN PREZYDENT R. P., BOLESŁAW BIERUT.

* * *

NA CZELE KOMITETU WYKONAWCZEGO ROKU CHOPINOWSKIEGO STOI PREZES RADY MIN., JÓZEF CYRANKIEWICZ.

* * *

Czesław Kuriatto

portret Chopina

wg. ostatniej fotografii (dagerotyp)

W RAMACH UROCZYSTOŚCI CHOPINOWSKICH PRZEWIDZIANE JEST WYDANIE SZEREGU WYDAWNICTW, KTÓRE WINNY SIĘ ZNALEŻĆ W KAŻDEJ BIBLIOTECE, BY NAJSZERSZYM RZESZOM PRACOWNICZYM UDOTĘPNIĆ I UŁATWIĆ POZNANIE BOGACTWA TWÓRCZOŚCI CHOPINA.

* * *

MUSIMY UCZYNIĆ WSZYSTKO, BY SPROSTAĆ ZADANIU UCZCZENIA JEGO PAMIĘCI. W KAŻDEJ ŚWIETLICY ZWIĄZKOWEJ ODBYĆ SIĘ WINNY WIECZORY CHOPINOWSKIE. NAJLEPSZYM BOWIEM POMNIKIEM DLA CHOPINA I WYRAZEM NASZEGO HOLDU DLA NIEGO BĘDZIE TO, GDY PRZYCZYNIAMY SIĘ, BY JEGO MUZYKA SZEROKO DOTARŁA DO LUDU POLSKIEGO.

* * *

Jerzy Kuryluk w Nr 8 „Stoicy“ m. in. pisze:
 „O tym musi wiedzieć polski robotnik, że Fryderyk Chopin był w swych dziełach rewolucjonistą, że w „kwiatkach jego tonów kryły się armaty“. O tym musi wiedzieć chłop polski, że Fryderyk Chopin zamykał w swych dziełach ludową, chłopską nutę, że pierwiastki polskie i ludowe uczynił własnością całej ludzkości. W Roku Chopinowskim muzyka twórcy Mazurków i Polonezów musi dojść do każdego! Gdy dojdzie — poruszy na pewno serca, bo te dźwięki tworzyło wielkie i kochające swój naród serce.

Nie każdy jeszcze Polak zna i kocha piękną i ujmującą sylwetkę Fryderyka Chopina—Człowieka. Nie każdy Polak zna i ceni dzieła Fryderyka Chopina — Artysty. A przecież — On jest krew i z krwi nasz, a my — kość z kości— Jego! Przecież żaden nasz artysta nie jest tak polski, jak Chopin, a zarazem tak ogólnoludzki. Żaden nie zasłużył sobie w tym stopniu na szlachetne miano „Pierwszego Ambasadora Polski“, żaden bowiem nie głosił tak powszechnie chwały naszego narodu, jego prawa do życia — w otchłannych latach niewoli“.

Przygotowania do przeglądu dorobku kulturalnego naszego Związku

W końcu czerwca b. r. w Warszawie odbędzie się Krajowy Zjazd Delegatów, który oceni dotychczasową działalność n/Związku, nakreśli wytyczne dalszej pracy i wybierze nowe władze związkowe.

Zjazd ten będzie bardziej uroczysty, niż poprzednie, gdyż zbiega się jednocześnie z 30-leciem n/Związku, odsłonięciem sztandaru Zarządu Głównego i upowszechnieniem znaczka związkowego.

Dla uświetnienia Zjazdu plenum Zarządu Głównego w dniu 18 stycznia b. r. postanowiło, by obok pokazu igrzysk sportowych Samorządowców, dać również przegląd osiągnięć kulturalno-artystycznych naszych większych Oddziałów i Okręgów.

Będzie to piękny, ale trudny, bo pierwszy raz robiony publicznie, egzamin naszej dojrzałości kulturalno-organizacyjnej.

Program tego przeglądu kulturalno-artystycznego n/Związku obejmuje:

I. Wystawę opartą na zbiorowym pokazie:

- prac malarskich i rysunkowych n/członków,
- prac fotografii amatorskiej,
- gazetek świetlicowych,
- artystycznych prac amatorskich i robót kobiecych,
- kronik komórek związkowych i kolonii wypoczynkowych,
- prac nadesłanych na konkurs literacki,
- dotychczasowych wydawnictw związkowych.

II. Występy najlepszych amatorskich zespołów artystycznych:

- chórów dużych i małych,
- zespołów muzycznych dużych i małych,
- zespołów recytatorskich,
- zespołów tanecznych,
- zespołów inscenizacyjnych.

III. Występy wybitnie utalentowanych amatorów solistów.

IV. Krajowy turniej szachowy o mistrzostwo Samorządowców.

Pragnąc, by ten przegląd dorobku związkowego mógł wypaść jak najlepiej, koniecznym jest, by wszystkie komisje kulturalno-oświatowe Rad Zakładowych, Oddziałów i Okręgów zrozumiały swą poważną rolę na tym odcinku i natychmiast przystąpiły energicznie do pracy. Trzeba najpierw zapoznać się dobrze z dotychczasowymi osiągnięciami i zorientować w możliwościach terenowych. Ożywić i zapalić solistów, zespoły i ogół członków. Wywołać szer-

sze zainteresowanie tą sprawą w poszczególnych środowiskach.

Najdalej w końcu kwietnia lub na początku maja na Walnych Zjazdach Okręgowych i specjalnych zorganizować terenowe przeglądy swoich osiągnięć. Przeprowadzić eliminacje zespołów i solistów. Wytypować najlepsze siły i zgłosić na Krajowy Zjazd atrakcyjne, ale jak najbardziej esencjonalne programy niezbyt długie, gdyż najwyższą dla każdego Okręgu możemy dać 20—30 minut.

Treści i materiały programowe zgłaszane na Zjazd muszą odpowiadać następującym warunkom:

- wyrażać idee socjalistycznego postępu,
- obrazować przebudowę społeczno-gospodarczą i kulturalną naszego Państwa,
- mieć charakter klasowy, ludowo-robotniczy.

Muszą odpaść ideowo bezbarwne typowo mieszczańskie tak zwane „balonowe“ materiały.

W związku z powyższym zalecamy:

W zakresie śpiewu i muzyki: odtwarzanie zespołowe i indywidualne wartościowych pieśni robotniczych, ludowych, partyzanckich, wojskowych, radzieckich czaskich, jugosłowiańskich, węgierskich, utworów rewolucyjnych i charakterystycznych.

W zakresie żywego słowa: urozmaicone recytacje zespołowe współczesnej poezji Tuwima, Broniewskiego, Majakowskiego, Jastruna, Ważyka i innych oraz indywidualne recytacje wybitnie uzdolnionych amatorów.

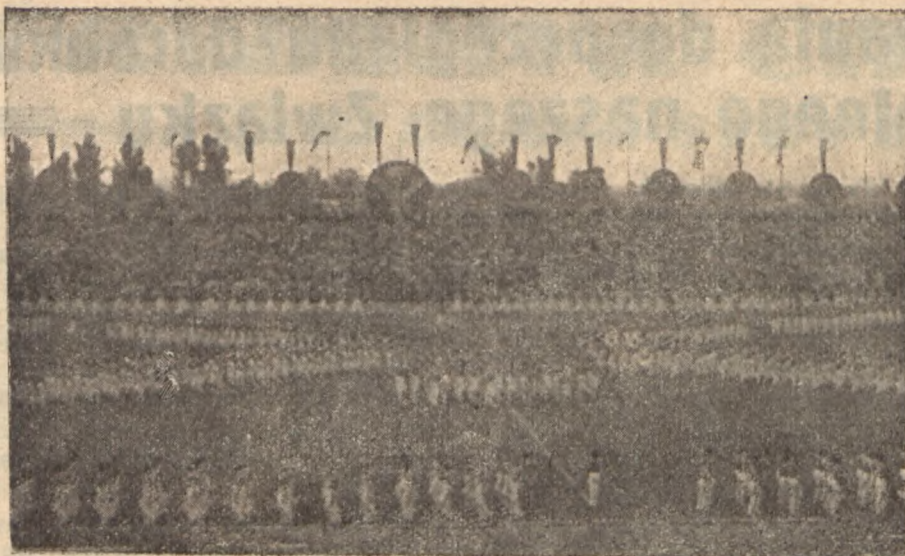
W zakresie sztuki choreograficznej: zespołowe regionalne tańce ludowe, charakterystyczne zespołowe pantomimy, tańce obrzędowe i stylizowane, oparte na folklorze świeckim.

W zakresie inscenizacji: krótkie charakterystyczne jednoaktówki, fragmenty dramatyczne i komiczne, ciekawsze dialogi, dramatyzowane pieśni ludowe, robotnicze, partyzanckie, świeckie obrzędy.

W zakresie sztuk plastycznych: tematyka nowoczesna, związana z odbudową i przebudową naszego Państwa, wyrażająca idee postępu i radykalizmu społecznego.

Mamy nadzieję, że z tak zaprojektowanego materiału programowego świetlic, Rad Zakładowych, Oddziałów i Okręgów będziemy mogli stworzyć dobrą całość, będącą świadectwem dużego dorobku kulturalnego. Dlatego gorąco apelujemy do wszystkich naszych członków, do Zarządów komórek organizacyjnych, do kierowników świetlic i zespołów amatorskich, o dołożenie starań, celem stworzenia odpowiednio wartościowych materiałów.

Jan Bednarz

Z IGRZYSK SPORTOWYCH ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

SPORT i W. F.

Koła sportowe i kluby w strukturze organizacyjnej sportu związkowego

W nowej organizacji sportowej Zw. Zaw. podstawową komórką Zrzeszenia Sportowego jest Koło przy zakładzie pracy.

Koło Sportowe działa na podstawie Statutu Zrzeszenia Sportowego i własnego regulaminu. Do Koła może należeć każdy członek ze współdziałających Związków i jego rodzina oraz członek innego Związku Zawodowego w wypadku, jeżeli na terenie jego miejsca zamieszkania nie ma Koła Sportowego Zrzeszenia, do którego jego zakład pracy należy. Koło Sportowe ma za zadanie:

Masowe uprawianie wychowania fizycznego oraz podstawowych dyscyplin sportu, jak: pływanie, lekkoatletyka, piłka ręczna.

Koło Sportowe nie jest Kołem Klubu, jest jednostką organizacyjnie samodzielną. Działa na podstawie regulaminu, posiada własny Zarząd i jest powołane przez Zrzeszenie.

Koło Sportowe winno liczyć najmniej 25 członków, najwięcej 250. W związku z małą stunkowo ilością Kół, które powoła Zrzeszenie (w/g wytycznych Związkowej Rady Kultury Fizycznej w b. roku 100 Kół w skali ogólnopolskiej), górna granica liczby członków może być przekroczona.

W związku z powyższym w pierwszym etapie nie będziemy mogli powołać Koła przy każdym zakładzie pracy. Dlatego też Koła winny być zorganizowane przy zakładach pracy, umożliwiających pracę sportową zimą i latem oraz dające możliwość uprawiania sportu wszystkim członkom współdziałających Związków. Ilość i miejsce, gdzie ma powstać Koło, ustala Zrzeszenie Okręgu lub Oddziału.

Każdy członek Koła opłaca składki. Wysokość składek zostanie ustalona przez Zrzeszenie Główne.

Kluby Sportowe działają na podstawie Statutu Zrzeszenia Sportowego i Regulaminu. Kluby anemiczne, nie przejawiające większej działalności, zostaną Kołami. Kluby w jednej miejscowości współdziałających Związków zostaną połączone w jeden Klub pod nazwą Zrzeszenia. Inne Kluby mogą pozostać tylko wtedy, jeżeli posiadają praktycznie 6, najmniej 3 podstawowe sekcje sportowe.

Kluby kwalifikuje Zrzeszenie Główne.

Każdy członek Klubu musi być członkiem Koła. Członkiem Klubu może być członek współdziałających Związków i jego rodzina oraz wszyscy ci, których Związek nie posiada Klubu w miejscowości, gdzie przebywa (za zgodą swego Związku). Do czasu całkowitego uregulowania sprawy przynależności, dotychczasowi członkowie Klubu mogą otrzymać zwolnienie tylko za zgodą Klubu.

Kluby sfuzjowane nie tracą posiadanej klasy (dotyczy wszystkich dyscyplin sportu) i biorą udział w dalszych rozgrywkach pod nazwą Zrzeszenia, zgłaszając do właściwego Związku listę graczy, biorących udział w rozgrywkach.

Każdy członek Klubu opłaca składki w Kole i w Klubie. Wysokość składek zostanie ustalona przez Zrzeszenie Główne.

WIADOMOŚCI ZE SPORTU W SAMORZĄDZIE.

„Ogniwo“ nazwą naszego Zrzeszenia Sportowego. Nazwa obowiązuje wszystkie kluby i koła.

* * *

„Cracovia“ po zwycięstwie nad Ł. K. S. 6:3 zakwalifikowała się do puli finałowej mistrzostw Polski w hokeju na lodzie. Gorzej po-

wiodło się naszemu Klubowi „Piaś” w Cieszyńcu, który po przegranej z „Siłą” — Giszowice, odpadł z dalszych rozgrywek.

„Samorządowiec” — Wrocław po zwycięstwie nad „Lublinianką” zakwalifikował się do II-iej Ligi bokserskiej.

ROCHOWI KOWALSKIEMU „CRACOVIA” — Z OKAZJI ŚLUBU ZARZĄD GŁÓWNY PRZESYŁA SERDECZNE ŻYCZENIA.

„Cracovia” w eksperymentalnym składzie przegrywa na ringu z „Radomiakiem” 6:10.

W meczu bokserskim Poznań — Szczecin 11:5 Moźdzynski („Elektryczność” — Słupsk) wygrywa z Wytykiem, potwierdzając swoją dobrą formę.

Zawodnicy Samorządowca — Warszawa na Węgrzech — Jabłoński, Ludwikowski, Marasek, Mroczkowski, Karpiński i Zguda zostali powołani przez P. Z. P. na obóz pływacki do Budapesztu.

„Polonia” — Bytom zwycięża w Łodzi z YMCA i „Filmowcem” w stosunku 83:73. W ramach tych zawodów ustanowiono siedem rekordów Okręgu Łódzkiego oraz rekord Polski w sztafecie 5x50 stylem dowolnym, który pobiła poza konkursem sztafeta „Polonii” Bytomskiej, uzyskując czas 3.22,9 minut.

ARTYŚCI KRAKOWSCY — „CRACOVIA”.

ARTYŚCI TEATRÓW KRAKOWSKICH URZĄDZILI REWIĘ NA RZECZ „CRACOVIA”. PRZY UDZIALE NAJWYBITNIEJSZYCH AKTORÓW KRAKOWA, NA SCENIE ZNALEZŁA SIĘ W KOSTIUMACH DRUŻYNA MISTRZA POLSKI W PIŁCE NOŻNEJ „CRACOVIA”, GORĄCO OKLASKIWANA PRZEZ LICZNIIE ZEBRANĄ PUBLICZNOŚĆ KRAKOWSKĄ.

ZARZĄD GŁÓWNY ZRZESZENIA TĄ DROGĄ SKŁADA NAJSERDECZNIEJSZE PODZIĘKOWANIA ORGANIZATOROM I WSZYSTKIM ARTYSTOM, KTÓRZY W TEJ IMPREZIE BRALI UDZIAŁ.

DLA KORESPONDENTÓW „SAMORZĄDOWCA” KALENDARZ SAMORZĄDOWCA NA ROK 1949

WSZYSTKIM TYM, KTÓRZY W CIĄGU ROKU 1948 NAPISALI DO „SAMORZĄDOWCA” CHOĆBY JEDEN RAZ I KORESPONDENCJA ICH BYŁA ZAMIESZCZONA, WYSŁEMY BEZPŁATNIE KALENDARZ SAMORZĄDOWCA NA 1949 ROK.

PROSIMY JEDNAKOWOŻ O PRZYSŁANIE DOKŁADNYCH ADRESÓW.

LICZYMY BOWIEM, ŻE PRZY TEJ SPOSOBNOCI TOW. PRZESŁĄ NAM JEDNOCZESNIE WIADOMOŚCI Z TERENU.

Felieton

TAK TO BYWA

W Wydziale Powiatowym w Garwolinie pracował Walenty Gwardyś.

Powszechnie cenony za swoją koleżeńską i szeroką pracę związkową i społeczną.

Na rok czy dwa przed wojną przeniósł się do Wydziału Powiatowego w Białej Podlaskiej.

Oto skrót — pracy i życia.

W Oświęcimiu został zamordowany. Pozostało dwoje małoletnich dzieci i wdowa.

Historia — jakich wiele z czasu wojny.

Lecz na tym tle inna sprawa.

Zamordowany Gwardyś ubezpieczony był w lokalnym Funduszu Emerytalnym najpierw w Garwolinie, a potem, siłą rzeczy, w Białej.

I teraz wdowa i sieroty nie mogą otrzymać żadnego zaopatrzenia emerytalnego, bo Garwolin podobno przekazał jego Fundusz do Białej Podlaskiej — a Biała nie jest tego pewna.

Doceniamy potrzebę pewnych formalności

i dowodów — lecz trzeba mieć również trochę życiowego podejścia, no i... serca.

I o to właśnie apelujemy do tow. tow. starsów w Garwolinie i Białej Podlaskiej — jak i do tow. tow. prowadzących bezpośrednio sprawy lokalnych funduszy emerytalnych w Garwolinie i Białej.

Przecież mogłaby wypłacić zaliczkę na emeryturę — Biała.

Przecież Garwolin mogłaby — za wiele lat pracy zamordowanego również postać jakies subsydium.

Jakoś zbyt obojętnie przechodzimy obok tragedii i ofiar Oświęcimia.

A poza tym „społecznicy” z Białej Podlaskiej jeszcze w październiku ub. r. przyrzekli mi kwestję tę załatwić — i do dzisiaj nic.

Jak to wygląda?

I w takiej właśnie sprawie?

J. Z.

Na rzecz sierot po W. Gwardysiu — Redakcja przeznacza nieprzyjęte honorarium za artykuły — przez:

M. Poz. 2.500.—

T. B. 1.000.—

X. 1.500.—

PORADY I ODPOWIEDZI

STAROSTWO POWIATOWE WŁOCŁAWSKIE — DZIAŁ SAMORZĄDOWY.

1) Czy istnieją przepisy, regulujące sprawę zaliczenia do wysługi emerytalnej pracowników samorządowych czasu trwania ostatniej okupacji, t. j. od września 1939 r. do lutego 1945 r.

2) Czy osobom, pobierającym zaopatrzenie emerytalne z samorządowych funduszy emerytalnych, należą się dodatki przejściowe do tego zaopatrzenia, wprowadzone rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 7.V 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 201).

1. Ustawowe uregulowanie sprawy zaliczenia do wysługi emerytalnej okresu ostatniej okupacji dotychczas nie nastąpiło, wobec czego zaliczenie takie byłoby obecnie prawnie nieuzasadnione.

Pewne wyjaśnienia w tej sprawie przynosi artykuł p. t. „Czy pracownikom samorządowym przysługuje prawo do uposażenia za okres wojny“, ogłoszony w „Samorządowcu“ Nr 1 z r. 1947.

2. Wymienione rozporządzenie Ministra Skarbu (zmienione w r. 1948) dotyczy tylko pracowników państwowych, a nie samorządowych, wobec czego nie może ono stwarzać w stosunku do tych ostatnich żadnych praw, ani obowiązków.

Natomiast znajdują tu pełne zastosowanie przepisy miejskowych statutów emerytalnych, które stanowią jedyną prawnie wiążącą normę w zakresie zaopatrzenia emerytalnego pracowników samorządowych.

ZARZĄD MIEJSKI W SEJNACH.

W jakiej wysokości i od jakiej daty należy wypłacać pracownikowi emeryturę, zasądzoną na jego rzecz wyrokiem sądowym w r. 1936 w kwocie 61 zł. miesięcznie.

Obowiązek wypłacania temu pracownikowi zaopatrzenia emerytalnego został już przesądzony wyrokiem sądowym, wobec czego obowiązek ten nie może obecnie podlegać kwestionowaniu — chyba, że zachodziłyby ku temu przyczyny, przewidziane wyraźnie w lokalnych przepisach emerytalnych (np. utrata obywatelstwa polskiego).

Wysokość zaopatrzenia emerytalnego normują wspomniane przepisy emerytalne (statut o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników komunalnych), przyjęte przez radę miejską, a więc w wysokości, zależnej od okresu zaliczonego do wysługi emerytalnej i od podstawy wymiaru emerytury.

Jeśli jednak obowiązek miasta do wypłacania pracownikowi zaopatrzenia emerytalnego nie wynikał z wymienionych przepisów, lecz z osobnej umowy, to ta umowa stanowi podstawę dla ustalenia kwestji, poruszonych w pytaniu.

Obowiązek wypłacania emerytury trwa bez przerwy, w omawianym przypadku od daty, ustalonej wyrokiem sądowym, z wyłączeniem okresu podlegającego przedawnieniu (art. 284 kodeksu zobowiązań).

Odmowa pracownika, którego dotyczy zapytanie, do objęcia ofiarowej mu pracy, nie pozbawia go prawa do otrzymania przyznanego mu zaopatrzenia emerytalnego.

ZARZĄD MIEJSKI W CHOJNOWIE.

Czy do podstawy obliczania dodatku specjalnego wlicza się dodatek lokalny?

Nowe zasady uposażenia w związkach samorządu terytorialnego, ustalone okólnikiem Nr 102 Ministra Adm. Publ. z dnia 20 grudnia 1948 r. L. S. O. IV-0-17/48 (Dz. Urz. Min. Adm. Publ. Nr 48), nie przewidują już wogóle dodatku specjalnego.

Jeśli zaś chodzi o czas ubiegły, to do podstawy obliczeniowej dodatku specjalnego nie należało wliczać dodatku lokalnego. Jak wynika bowiem z wyjaśnień Min. Adm. Publ. w okólniku Nr 12 z dnia 7.II 1947 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr 2, str.

13 do pkt. 3) — do podstawy tej wlicza się tylko uposażenie zasadnicze i dodatek funkcyjny.

Takie szczegółowe wymienienie składników omawianej podstawy obliczeniowej w sensie pozytywnym nie dopuszcza wykładni rozszerzającej, choćby w negatywnym określeniu tej podstawy nie wyczerpano wszystkich jej elementów.

PRACOWNIK ZARZĄDU MIEJSKIEGO DĘBNO, POW. CHOJEŃSKI.

Czy dodatek funkcyjny przysługuje kierownikowi działu administracyjnego?

Według stanu, uсталonego okólnikiem Nr 12 Min. Adm. Publ. z dnia 7.II 1947 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr 2, str. 13) w miastach, liczących nie więcej niż 15.000 mieszkańców, a do takich należy m. Dębno, dodatek funkcyjny przysługiwał tylko sekretarzom zarządów miejskich i ewent. — w miarę uznania prezydium miejskiej rady narodowej — także kierownikom rachuby (rachmistrzom).

Ten stan został następnie zmieniony okólnikiem Nr 89 Min. Adm. Publ. z dnia 15.XI 1948 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr 41, poz. 313) w tym kierunku, że w miastach poniżej 10.000 mieszkańców dodatek funkcyjny wogóle zniesiono.

Okólnikiem wreszcie Nr 102 M. A. P. z dnia 20.XII 1948 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr 48, poz. 351) dodatki funkcyjne uregulowano na nowych zasadach (Dz. II-C-pkt. 2). Analogicznie sprawę unormowało Min. Ziem Odzyskanych na swoim obszarze działania.

O ile zatem chodzi o okres, w którym działał pierwszy z wymienionych okólników, kierownik działu administracyjnego nie był uprawniony do otrzymywania dodatku funkcyjnego, a tylko sekretarz zarządu i rachmistrz, wobec czego skreślenie w budżecie odnośnego kredytu przez wydział powiatowy było w pełni uzasadnione.

ZARZĄD GMINY STYKÓW, POW. ILZECKI.

Które składniki uposażenia pracowników samorządowych wlicza się do zaopatrzenia emerytalnego?

Według § 2 statutu o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników komunalnych i ich rodzin, podstawę tego zaopatrzenia stanowi całkowite uposażenie, pobierane ostatnio przez pracownika wraz ze wszystkimi stałymi dodatkami w gotówce i świadczeniami w naturze.

W obecnym systemie uposażeń pracowników samorządowych, ustalonym w okólniku Nr 102 Ministra Administracji Publicznej z dnia 20.XII 1948 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr 48, poz. 351), uposażenie ich składa się z uposażenia zasadniczego, dodatku funkcyjnego, wzgl. służbowego i dodatku lokalnego.

Z wymienionych dodatków tylko dodatek lokalny ma charakter stały, pozostałe bowiem dodatki, jako wynikające z zajmowanego stanowiska służbowego, a nie z samego stosunku służbowego — tego charakteru nie mają.

W tym więc stanie rzeczy za podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego można — stosownie do przepisów § 2 statutu emerytalnego — uważać obecnie tylko uposażenie zasadnicze i dodatek lokalny oraz ewent. świadczenia w naturze.

OB. HUBERT TAJSTER — CZĘSTOCHOWA.

1. Jakie dodatki do uposażenia wchodzi do podstawy obliczeniowej zaopatrzenia emerytalnego?

Do tej sprawy odnosi się odpowiedź, udzielona równocześnie Zarządowi Gminy Styków, pow. ilżecki.

2. Czy dodatkowe wynagrodzenie pracownika z tytułu jego pracy w urzędzie stanu cywilnego podlega opłacie, potrącającej z jego poborów służbowych na fundusz emerytalny?

W tej sprawie są miarodajne przepisy § 3 statutu emerytalnego, które postanawiają, że opłatę emerytalną potrąca się

w określonej tam wysokości z poborów służbowych w rozumieniu § 2 statutu, a zatem z całkowitego uposażenia wraz ze wszystkimi stałymi dodatkami w gotówce i świadczeniami w naturze.

Dodatkowe wynagrodzenie pracownika, otrzymywane za pracę w urzędzie stanu cywilnego, nie jest ani uposażeniem, za które można uważać tylko pobory, wynikające ze stosunku służbowego, ani stałym dodatkiem do uposażenia.

Wynagrodzenie to ma odrębny tytuł w pracy dodatkowej w urzędzie stanu cywilnego — obok pracy w biurze Zarządu Gminy — i odpowiada wynagrodzeniu za każde inne zajęcie uboczne, wobec czego nie podlega ono potrąceniom na rzecz funduszu emerytalnego.

ALOJZY KORTHALS, MAKOWARSKO, POW. BYDGOSKI

Czy pracownik gminny, w razie wybrania go na wójta, traci swe prawa, wynikające ze stosunku służbowego?

Sprawę tę normują postanowienia art. 5 ust. 2 ustawy samorządowej z r. 1933 (Dz. Urz. R. P. Nr 35, poz. 294), według których funkcjonariusz związku samorządowego, wybrany na członka organu zarządzającego, którym jest także i wójt, musi zrzec się swej posady w określonych tam wypadkach, a w szczególności także, jeśli wybór przyjmuje i o tym złoży oświadczenie na ręce przełożonego danej gminy w ciągu 7 dni.

Niezłożenie takiego oświadczenia powoduje, w myśl ust. 3 wymienionego artykułu, utratę mandatu.

Istotną więc dla sprawy okolicznością jest złożenie wspomnianego oświadczenia, którego — naszym zdaniem — nie może zastąpić żadne domniemanie, gdyż musi ono być wyraźne.

Jeśli zatem takie oświadczenie Obywatel złożył, to rozwiązanie stosunku służbowego nastąpiło już z mocy samego prawa, bez obowiązku wypowiedzenia go przez gminę.

W przeciwnym razie właściwa władza powinna była orzec o utracie mandatu, a jeśli tego zaniedbała uczynić, to stosunek służbowy Obywatela trwa — naszym zdaniem — nadal bez przerwy, gdyż według podanych przepisów brak omawianego oświadczenia powoduje utratę mandatu, a nie posady.

Rozwiązanie zaś tego stosunku służbowego mogło nastąpić tylko z zachowaniem przepisanych ku temu warunków.

Podniesiona przez Obywatela kwestia warunkowego przyjęcia mandatu wójta, zatwierdzenia go na tym stanowisku i złożenie przypisanej przysięgi służbowej, jest dla sprawy bez znaczenia.

ZARZĄD MIEJSKI PRABUTY.

Czy rolnicy, zamieszkujący — z powodu zniszczenia własnych zabudowań — w budynkach administrowanych przez zarząd miejski, mają opłacać czynsz, ustalony w dekreście z dnia 28.VII 1948 r o najmie lokali?

W sprawie tej mamy swoje stanowisko, lecz nie znamy pełnego stanu faktycznego. Zapytanie Wasze nie naświetla wszystkiego.

FR. PIETKIEWICZ, LIDZBARK WARM.

Zniżki kolejowe.

Prawo do zniżki kolejowej Wam przysługuje.

Legitymacja jest ważna.

PAŃSTWOWE ZAKŁADY WODOCIĄGOWE

poszukują inżyniera lądowego na stanowisko NACZELNIKA WYDZIAŁU, płaca w/g umowy zbiorowej.

Mieszkanie zapewnione.

KATOWICE

Gen. Zajączka 18

Zniżki kolejowe

pracowników samorządowych
sa ważne do 31 marca r.b.

wzgl. do czasu ogłoszenia o zmianie

KONKURSY

OGŁOSZENIA

23.

Zarząd Miejski w Nowogrodźcu, pow. Bolesławiec poszukuje

RACHMISTRZA I REF. PODATKOWEGO

w jednej osobie.

Do stanowiska jest przywiązana VIII grupa uposażenia. Mieszkanie zapewnione. Warunki pracy dobre.

Od kandydata wymagana jest kilkuletnia praktyka samorządowa.

Oferty kierować na adres w. wymieniony.

Burmistrz Miasta:

Rogowski E.

24.

Do długoletni samorządowiec, ostatnio sekretarz miejski w VII st. sł., lat 42, zmienić pracę w mieście, gminie lub Wydziale Powiatowym, w pobliżu miasta uniwersyteckiego, najchętniej w pobliżu Poznania (kształcenie dzieci), z możliwością mieszkania.

Podjąć pracę na stanowisku sekretarza miejskiego, gminnego lub rachmistrza w mieście.

Zgłoszenia proszę kierować do Red. „Samorządowca dla M. S.

25.

Zarząd Gminy Choczewo, powiat Lebork, województwo Gdańskie

przyjmie od zaraz

REFERENTA ROLNEGO.

Uposażenie XII-X-ej grupy, zależnie od kwalifikacji. Mieszkanie zapewnione.

26.

Zarząd Gminy Lipki Wielkie, powiatu gorzowskiego

ogłasza konkurs na stanowisko

SEKRETARZA GMINNEGO.

Posada do objęcia od dnia 1 maja 1949 roku.

Warunki: najmniej 3-letnia praktyka na tym stanowisku lub z-cy sekretarza.

Wynagrodzenie wg. VII grupy uposaż.

Mieszkanie zapewnione.

Podanie wraz z odpisami świadectw składać należy do Zarządu Gminnego w Lipkach Wielkich.

Gajewski Romuald

wójt gm.

27.

W Pisz, woj. olsztyńskie

potrzebni są.

1) POW. INSPEKTOR SAM.

2) POW. INSPEKTOR RAD NARODOWYCH

3) KIEROWNIK ODDZ. SAMORZĄDOWEGO

4) POWIAT. PEŁNOMOCNIK P. G. i t. p.

Jeżeliby Obywatel „M. S.” reflektował na jedno z wyżej wym. stanowisk niech złoży podanie z załącznikami.

Warunki jak wszędzie.

Przewodniczący P. R. N.

E. Hajduk

Kalendarz-Poradnik „Samorządowca“

1949

ułatwi pracę przez cały rok
zł. 150.—

Gdyby K. I. Gałczyński prowadził w „Przekroju” Teatrzyk nie „Zielona” a „Samorządowa Gęś” miałby „zaszczyt przedstawić”

CHIŃSKI DWÓR

albo
TATA WATA

Osoby: 2 woźnych
2 sekretarki
2 sekretarzy
2 skromnych interesantów.

Dekoracja: budynek jednego z 700 zarządów miejskich w Polsce. Ściśle, jedno z 60, gdyż tyle miast ma prezydentów, oraz wspaniałe i przedłużone wnętrza.

Rzecz dzieje się gdziekolwiek, w godzinach urzędowych.

AKT I.

Woźny I: Do kogo? Po co?

Skromny Interesant I: Do p. prezydenta. A po co, to już jemu opowiem.

Woźny II (groźnie): Musimy wiedzieć!

Skromny Inter. I: Opowiada szczerze — prawdziwą sprawę.

Zostaje wpuszczony do sekretariatu.

AKT II.

Sekretarka I. Smętna: Do kogo? — i ładnym paluszkem wskazuje na

Sekretarkę II. Wytworną: Po wypyтaniu do kogo, po co, jak i na co — kieruje do następnego pokoju, do sekretarza.

Sekretarka III. Wspaniała: Z miną królowej Śnieżki, bez roli w tym akcie.

AKT III.

Sekretarz I: Uśmiechnięty. Tajemniczy. Życzliwy. Młeczący.

Sekretarz II (Uprzejmie): Do kogo i po co?

Interesant II: Zdziwiony, bo stąd tylko można bądź wrócić, bądź dostać się przed oblicze prezydenta, lecz

Interesant I — mimo, że stracił wszelką nadzieję i pogodę ducha, gorąco opowiada, co i jak. Sprawa ważna.

Sekretarz II: Przez ten czas patrzy w okno, wzrokiem, który nie kryje znudzenia, i koziołkując w powietrzu ołówkiem, po chwili skupionego namysłu powiada: — Prezydenta nie ma.

Interesant I: Osunął się omdlały. (Wynoszą go).

Interesant II: Po co więc te ceremonie, odprawiane przez tylu ludzi.

Woźny II. — Dwie sekretarki i jeden sekretarz (zgodnie wykrzykują): A co byśmy robili?

KURTYNA.

Interesant I: Zaklął gorzko.

Interesant II: Powiesił się.

K. I. G. powiada: — ktoś mnie nieudolnie naśladowe i podrabia.

Prasa zapytuje, czy wogóle obywatel może dotrzeć do ojca miasta.

Problem społeczny: Zalecana redukcja w samorządzie w wielu, wielu wypadkach (j. w.) znajduje uzasadnienie.

Jeż.

Przegląd wydawnictw

Dr. Stanisław Lindberg: PODATEK GRUNTOWY, (ustawy, dekrety, rozporządzenia wykonawcze, zarządzenia, instrukcje, okólniki i pisma okólne — wyjaśnienia), Warszawa, 1949, str. LXXIII i 512.

Ustawodawstwo o podatku gruntowym w obecnym jego ujęciu ma do spełnienia niezmiernie ważną rolę na dzisiejszym etapie drogi do socjalizmu. Ma ono na celu zahamowanie wzrostu elementów kapitalistycznych na wsi, obronę małorolnego i średniorolnego chłopca przed wyzyskiem bogacza wiejskiego i realizację sojuszu klasy robotniczej z masami biedoty wiejskiej.

Wydania całości obecnie obowiązujących przepisów dotyczących podatku gruntowego nie było. Praca dr. Stanisława Lindberga wypełnia dotkliwą lukę. Zawiera ona poza dekretami i rozporządzeniami wykonawczymi całość okólników ministerialnych i zarządzeń Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego po dzień 31.XII 1948 r.

Tekst właściwy poprzedzony jest 73 stronicowym wstępem, zawierającym interesująco ujęty zarys podatku gruntowego w okresie międzywojennym i przemian, jakim podatek ten podlegał w początkowym okresie budownictwa Państwa Ludowego, oraz ogólne omówienie zasad obecnego systemu podatku gruntowego, stanowiące wykład oraz komentarz obowiązujących przepisów.

Zebrań obowiązuje przepisów ustawodawstwa i okólników stanowiło pracę żmudną i drobiazgową. Zebranie całości materiału i jego właściwe rozmieszczenie wymagało szczególnej znajomości tematu. Teksty aktów ustawodawczych i rozporządzeń wykonawczych oraz okólników uszeregowano w czterech częściach w zależności od zagadnień, przy czym dwie pierwsze części zawierają prawo materialne, a trzecia i czwarta przepisy proceduralne.

Ze wszech miar celowym było dołączenie do książki, jako załącznika (aneksu) przepisów o Funduszu „B” (rolnictwa) Społecznego Funduszu Oszczędnościowego (S. F. O.), ponieważ uczestnikami Funduszu „B” S. F. O. są podatnicy podatku gruntowego.

Całość przepisów o podatku gruntowym i S. F. O. zawarta jest na 512 stronicach druku i zaopatrzona w: a) spis rzeczy, b) objaśnienie skrótów, c) skorowidz chronologiczny okólników i d) skorowidz alfabetyczny. Wydanie staranne i estetyczne Państwowego Instytutu Wydawniczego.

„Podatek gruntowy” jest wydawnictwem bardzo pożytecznym z uwagi na zebranie całości materiału, przejrzysty układ książki, obszerny wstęp i powiązanie tekstów uwagami i odsyłaczami. Dr. Stanisław Lindberg, jako zastępca Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego, brał bezpośredni udział w projektowaniu i redagowaniu większości przepisów prawnych, jest więc jednym z najwybitniejszych znawców przedmiotu.

Opracowany przez niego zbiór przepisów ma wielką wartość praktyczną i stanowi cenną pozycję wydawniczą w powojennej literaturze prawnej. Powinien on znaleźć się w bibliotece każdego działacza politycznego, państwowego, a w pierwszym rzędzie samorządowego, jako niezbędny środek pomocniczy, ułatwiający pracę organów wykonawczych związków samorządu terytorialnego, rad narodowych, władz skarbowych, aparatu pełnomocników rządowych, gminnych delegatów społecznych, Społecznych Komitetów Współdziałania do spraw podatku gruntowego i F. O. R., oraz tych wszystkich, którym zagadnienia gospodarcze, polityczne i społeczne wsi nie są obce.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Al. Jerozolimskie 51. Skr. p. 345.

Redaktor przyjmuje: środy, czwartki i piątki godz. 9 — 10. Sekretariat czynny codziennie od 9 — 14.

Tel. 88-640 lub 80.021, wewn. 92

Wydawca: Związek Zaw. Pracown. Samorz. Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej R. P.

Prenumerata kwartalna zł. 30.—. Cena numeru zł. 10.—. Konto P. K. O. I-1526. Konto K. K. O. m. st. W-wy 127.